

10.12.2014

20:15

**Ομιλία Προέδρου ΣΕΒ
κ. Θεόδωρου Φέσσα
στην εκδήλωση της ΕΣΕΕ
«Επετειακή Έκδοση της Ετήσιας Έκθεσης
του Ελληνικού Εμπορίου για το 2014»**

**Αθήνα, 10 Δεκεμβρίου 2014
Ξενοδοχείο Hilton**

- Είναι χαρά μου να βρίσκομαι σήμερα εδώ. Η παρουσίαση της ετήσιας έκθεσης για το ελληνικό εμπόριο είναι μια σημαντική ευκαιρία και αφορμή για τους κοινωνικούς εταίρους να αφήσουμε στην άκρη τα λίγα που μας χωρίζουν και να δώσουμε έμφαση στα πολλά και σπουδαία που μας ενώνουν.
- Βιομηχανία και εμπόριο πάνε χέρι χέρι εδώ και δεκαετίες. Και στις εύκολες και στις δύσκολες εποχές μαθαίνουμε ο ένας από τον άλλο. Συμπληρώνουμε ο ένας τον άλλο. Ενώνουμε τις δυνάμεις μας απέναντι σε όσους θέλουν να κρατούν την επιχειρηματικότητα δέσμια ενός επικίνδυνου κρατισμού.
- Τόσο το εμπόριο, όσο και ο παραγωγικός ιστός πλήρωσε το μεγαλύτερο κόστος κατά τη διάρκεια της εξαετούς κρίσης. Στο εμπόριο, τη μεταποίηση και τις κατασκευές χάθηκαν 700.000 θέσεις εργασίας.
- Η δυσαναλογία αυτοαπασχολούμενων και μισθωτής εργασίας στον ιδιωτικό τομέα αναδείχθηκε σε κρίσιμη αδυναμία. Πολλές μικρές επιχειρήσεις δεν είχαν τις δυνάμεις να αντέξουν την κρίση, ούτε την οργάνωση και την ανταγωνιστικότητα να στραφούν στο εξωτερικό, όταν η εγχώρια ζήτηση κατέρρευσε.
- Σήμερα, ένα σημαντικό μέρος της εθνικής μας εκκρεμότητας, είναι διαρθρωτικό: Από τη μία, αφορά στο έλλειμμα απασχόλησης, καθώς στην Ελλάδα εργάζεται το 35% του πληθυσμού, έναντι 44% του ευρωπαϊκού μέσου όρου. Από την άλλη, έχουμε έλλειμμα μεγέθους επιχειρήσεων σε σχέση με τους εργαζόμενους που απασχολούν. Στην Ελλάδα το 54,5% των μισθωτών πλήρους και μερικής απασχόλησης εργάζεται σε πολύ μικρές επιχειρήσεις, αντί του 28,9% στην Ευρώπη των 27, ενώ αντίστοιχα για τις μεγάλες επιχειρήσεις τα ποσοστά είναι 15,2% στην Ελλάδα και 33,6% στην Ευρώπη.
- Ένας μόνον τρόπος υπάρχει ώστε τα δυο αυτά ελλείμματα να αντιμετωπιστούν με κοινωνική δικαιοσύνη. Να μεγαλώσουν οι μικρές επιχειρήσεις, να γίνουν πιο οργανωμένες, πιο ανθεκτικές και πιο ικανές να σταθούν στον ανταγωνισμό.
- Προφανώς, δεν νοείται αγορά με μεγάλες μόνο επιχειρήσεις. Μια μικρότερη επιχείρηση είναι πιο ευέλικτη στις ανάγκες του πελάτη, μια μεγαλύτερη μπορεί να κινητοποιήσει πόρους για να υλοποιήσει πρωτοβουλίες που είναι έξω από τις δυνατότητες μικρότερων σχημάτων. Μια μικρή επιχείρηση μπορεί να καινοτομήσει βασισμένη σε μια νέα ιδέα μιας ομάδας ανθρώπων, μια μεγάλη επιχείρηση μπορεί να χρηματοδοτήσει για χρόνια την ακριβή βασική έρευνα που χρειάζεται για να καινοτομήσει.

- Χρειάζεται, λοιπόν, ένα ομοιογενές και υγιές οικοσύστημα με μικρές, μεσαίες και μεγάλες επιχειρήσεις. Αυτός όμως ο μετασχηματισμός δεν είναι εφικτός βασισμένος μόνο στην κατανάλωση, που παραμένει σε υψηλά επίπεδα σαν ποσοστό του ΑΕΠ (περίπου 90% στην Ελλάδα έναντι 75% της Ευρώπης).
- Όλοι μας αναγνωρίζουμε τη σταθεροποίηση της οικονομίας μας και τα σημάδια μιας δειλής ανάκαμψης. Το 2015 η ανάκαμψη θα είναι περισσότερο εμφανής και δεν θα βασίζεται μόνο στην ιδιωτική κατανάλωση αλλά και στις επενδύσεις. Αυτή βέβαια η πρόβλεψη δεν λαμβάνει υπόψη τις πρόσφατες πολιτικές εξελίξεις.
- Αν οδηγηθούμε σε εκλογές, τότε μια νέα – εκ των πραγμάτων - κυβέρνηση θα διαπραγματευτεί τη συμφωνία με τους δανειστές. Στο μεσοδιάστημα η ελληνική οικονομία και κοινωνία θα ξαναζήσουν την ανασφάλεια και αβεβαιότητα, που με τόσο κόπο αγωνιστήκαμε να αφήσουμε πίσω.
- Το οικονομικό ρίσκο της χώρας παραμένει συνδεδεμένο με το πολιτικό ρίσκο. Και όσο αυτό συμβαίνει, η προσπάθεια να ορθοποδήσουμε, να στηρίξουμε τις επιχειρήσεις, τις επενδύσεις και την πραγματική οικονομία θα ανακόπτεται. Αντιλαμβανόμαστε ότι στη δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα. Όμως η οικονομική ζωή μιας χώρας σε ύφεση μπορεί κάλλιστα να βρεθεί σε αδιέξοδο όταν χάνονται ευκαιρίες και επικρατούν κομματικές προτεραιότητες.
- Η συναίνεση σήμερα είναι εθνικά ωφέλιμη όσο ποτέ. Εμείς, ως κοινωνικοί εταίροι, έχουμε μια μεγάλη ευκαιρία: να αφήσουμε την καχυποψία στην άκρη. Να τολμήσουμε να στείλουμε στην κοινωνία και στα κόμματα ένα μήνυμα συνεννόησης και συναίνεσης. Η Ελλάδα μπορεί να γίνει ο φάρος ενός νέου αναπτυξιακού προτύπου, που θα στηρίζεται στην παραγωγή υψηλής ποιότητας προϊόντων και υπηρεσιών, τα οποία δεν θα έχουν ως βασικό τους πλεονέκτημα το χαμηλό κόστος παραγωγής, αλλά την υψηλή προστιθέμενη αξία και τη διαφοροποίηση.